

чность! Енѣждь кáкз еѣдз христóвз оу-
 страшáва, кáкз вѣчната мѣка оужасáва,
 и кáкз вѣчното влаженство оувеселáва.
 Евангелїето оувѣрáва нáсз верхѸ товà!
 Велико нѣчто ѣ спасенїето и за него сынъ
 божїи пролїà своàта кровь: тò „Единó
 ѣсть на потребѸ.“ ЛѸк. гл. 10. ст. 42.
 Пощò спасенїе получиши, никогда не мó-
 жешъ го изгѸвн, а щò го изгѸвиши нико-
 гдà немóжешъ да го получиши. Тѣка трéва
 да и́скаме спасенїе, и трéва да го и́скаме
 по-вече ѿ кóлкото сà трудимъ да сà на-
 хрáнимъ, напоимъ и с̀влечемъ, и трéва
 да предпочнѣтаме спасенїето ѿ с̀ветный
 живóтъ на тóж с̀вѣтъ, защòто с̀лѣдъ
 смѣртъта не мóже да сà получи спасенїе,
 хотà [макаръ] из въздыханїе и слéзы да
 го и́скаме. Когдà тѣло твоє ѣ глáдно
 илн жéдно, нахрáнвашъ го и напоáвашъ
 го, а дѸшáта глáдна и жéдна, пáкз ты
 ннкакъ за нѣа не сà погрнжвашъ! Когдà